

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Pictor pius dæmones pingit teterrimos, & bono euentu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Pictor pius daemones pingit teterrimos,
& bono eventu.*

Ex Vincentio Bellouac. lib. 7. cap. 104.

FAuete Superi, penicillum porgite,
Sed & colores & tabellam porgite.
Quod & beatum & prosperum & felix fiet,
Pingendus est Pictor mihi, prudens, probus,
Pictoribusque rarus in paucissimis.
Non de nefastis sordium institoribus,
Qui de coemptis in Erebo coloribus,
Et in tabellâ prorsus inuesti, lupas
Creare nudas, & lupanar assolent,
Et penicillo de suo lenoniam:
Qui nil negoti, nilque pensi aliud habent,
Quam Bersabeas aut Susannas limpidi
Ad fontis vndam pellices exponere.
Apage saginam daemorum, pus Tartari.
Fuit bonarum mentium dis Belgium,
Solertiumque mentium semper ferax.
Hic par Apelli Pictor illustris fuit:
Maligna fama nomen oblita est. Erat
Huic volupe magnum daemonas teterrimis
Coloribusque gestibusque fingere,
Vt, quidquid artis, quidquid ingenii foret,
Id omne in ora foeda congestum daret.
Dedit subinde tam hispidos, tamque horridos,
Verbo exprimendos vniço, tam daemonas,
Vt intuentum praeter metu starent comæ,
Artus rigerent, pallio se obnuberent.

Sed

Sed & vt volucres concolores è styge
 His aduolarent, & genus suum ratae
 Darent salutes; at frementes decipi,
 De felle puro Tartari diras dabant.
 Quoties querelas in sinum Atri Principis
 Tulere de Pictore funestissimas?
 Pinxere quoties hunc colore non suo?

Iam pegma Pictor & theatrum pensile
 Validis in altum trochleis eduxerat
 Ante Mariani principes templi fores,
 Diuæ parentis editurus icona,
 Et huic Draconem subditurus Inferum:
 Exin labore fessulus pio leues
 Dum nocte somnos duceret, circumstetit
 Satelles Orci de malignioribus.

Videt hunc nigellum Pictor imperterritus,
 (Nam tetriores, atriores pinxerat)
 „ Audit tonantem: Quæ, malum, hæc infania,
 „ Male Pictor, animum fascinat tuum tibi,
 „ Qui nos colore, quæ potes, quæ non potes,
 „ Per fas nefasque decoloras improbo?
 „ Hic Pictor inter-verba-rumpit: Euge tu
 „ Ne furue sæui, neu corusca cornibus:
 „ An ille bellus Aethiops, qui candicat?
 „ Annon venenum id optimum, quod pessimum est?
 „ Annon vocamus optima inter optima
 „ Ea flagra, tergo dira quæ veniunt tuo?
 „ Sic (pace vestrà dictum id & factum velim)
 „ Dum vos colore formo deformissimos,
 „ Tum vos eodem pingo formosissimos.
 Non se ferebat impotens daemon sui,
 Et captus enthymemate, in spumas iens,

Per capita iurat Stygia, per tetrum Cain,
 Per ipsa Iudæ viscera, & iurans ait:
 » Ego te (iocoso Pictor interim labro
 Minas sonoras æstimat poppifmate)
 » Ego te (doloris & furoris ignibus
 Cubile totum canduit, at euanidis)
 » Ego te docebo pingere, ast malo tuo,
 » Meoque risu. Dixit, & fœtens abft.

Reddit abeunti Pictor: I medius crepa,
 » Iraque totus rumpere & dirumpere;
 » Et te docebo, quantuli teque & tuos,
 » Tuum & tuorum robur vnus æstimem.
 Manè ergo cceptum gnauus ingrediens opus,
 Pigmenta varia, pegmate in scenso, parat:
 Magnæ ille Matris Maximique filij
 Corpora figurat, musculos, venas, toros,
 Vestemque variam, cyclademque splendidam:
 Et firmat operi plurimos huic dies.

Proceritate maior heroâ Parens
 Augusta Prolem sustinet læuâ; aureum
 Moderante sceptrum dextrâ; capiti peplum,
 Peplo corona ianthino superfedet,
 Corona gemmis, & smaragdis, & graui
 Adamantè diues. Hinc & hinc compti probè
 Sidunt in humeris teniter pandis pares
 Byfso capilli, tæniâ vincti herbidâ,
 Et vultus olli lucidus spirat diem,
 Ipsumque solem porrigit spectantibus.
 Frons alta, frons honoris & prudentiæ
 Venusta sedes, in supercilij cadit
 Decenter arcus: In fenestrâ oleaginâ
 Oculi renident tam decori, vt nil mage.

Hac voculâ dictum fat est, Nihil magè.
 Colore viuo purpurascunt hinc genæ,
 Hinc & labella rosea: mole stat suâ
 Columella colli, quam corymbi gemmei
 Velant pudicè, coniuges coralliis.
 Conchylata & stellulis interlita,
 Vndanîque vestis corpus obnubit sacrum:
 Virgatus auro limbus hanc obambulat.

Quid de Puello crispulo, formosulo?
 Refert Parentem natus. Haud aqua est aquæ,
 Haud stella stellæ similior. Genæ rosis,
 Auro capilli disputant; ostro labra,
 Stellis ocelli, lilis collum præit.
 Vuam sinistrâ gestitat, sed dexteræ
 Tribus digitulis visus adprecariet
 Bonus bona bonis, atque risu blandulo
 Sacra subeuntes limina intucier.

Ventum ad Draconem suppedaneum. Citò,
 Bone Pictor, alios huc colores aduoca:
 Tenebricoso turbidoque non quadrant
 Saturi, sereni, floridi, perlucidi:
 Alia paranda est harmoge: è fuligine,
 E felle tauri, de cruore sepia,
 De putri amurcâ, liquidoque sulphure,
 Tristiquè vomicâ pestilentis vlceris:
 Istis inumbra tergo illætabile.

Explet magister artis Ingenium suas
 Partes abundè, tinctui defit nihil:
 Nec arte, nec labore Pictor vincitur.
 Cuculus Auerni, qui minas nuper graues
 In dormientem valdius contorserat,
 Excubitor astat de propinquâ fraxino,

Palle-

Pallefcit odio, liuet inuidentiâ,
 Aliquid & ipfe, fi potest, monftri creat.

Stat ergo Diua calcibus tergum premens
 Draconis: ille capite contufo iacet,
 Magnamque partem dentibus quaffis, fuo
 Eneruis vtero femiruptam fubiicit
 Caudam trementi: flammeis tantum mifer
 Depugnat oculis, quos ad inftar fulguris
 Vibrat retortos in Beatæ fimbriam,
 Altiùs inaudax contueri, pallidum
 Colore ventrem lurido fuppingitur,
 Tergum colûbri more verficolor, pedes
 Exunguis, aurès fiffus, atque alas lacer.

Premere furores, qui latebat cominùs,
 Non potuit vltra Cuculus; ilicet, Deo
 Illud finente, (non finente nil potens,
 Ne vel fuo mouere formicam gradu)
 Validum ciere vorticem, Euris ingruere,
 Vnâ ingruere pincerna turbinum Notus,
 Sublime pegma nutat vndatim, gelu
 Lethale ftantis membra Pictoris fubit:
 Aperire rictus inchoat dæmon fuos,
 Grandem vt cachinnum ludibundus excreet.
 Iteratur ecce turbo, iamque iam ruit
 Vulfis theatrum trochleis: Pictor pius
 Ruiturus ibat, quando Diuam contuens,
 Impos profari plura, clamat, Adiuua,
 O Mater; ore vix abibat, Adiuua,
 (Res mira dictu, rara creditu) manum
 Prætendit icon picta, labentem regit,
 Mediaque in aurâ noxiæ expertem tenet.
 Plebs tota derepentè conuolat, vident

Stupo-

Stupore fixi pendulum, mox & Dei
Miris Parentem laudibus in altum ferunt,
Scalifque saluus subditis Pictor salit.

Pudibūduſ Erebum Cuculus ingreditur redux.

Huic Prætor Orci præ furoris impete,
Hos deferenti cum dolore nuntios,
Trinode ſceptrum impedit in malas malas.
Dæmon miſellus præmij vicem, Hoc habet.

Pictor poëta eſt, & poëta pictor eſt:

Sunt iſti & illi penicillus & color,
Sunt & tabellæ, ſunt & icones ſuæ.
O Diua, Pictor ſi tibi quondam fuit
Tantæ ille curæ, quæſo te, ſit & tibi
Poëta cordi, qui colore (fors malo)
Tua Virgo pinxit ora, conatu bono.

*Mofes Ethiops Eremita quatuor
predones ligat & portat.*

Ex Sozomeno, lib. 6. cap. 29.

SCAZON.

Pædo cruentus fuerat Aethiops Moſes;
Frontem ille, nares, labra, myſtacas, mentum,
Cilia recuruus, ac eburneus dentes;
Oculosque flammis æmulos & introiſum
Validè ſepultos euibrans; ſed exanguem
Piceamque pellem nigra lux pererrabat.
Vin' multa paucis? bellus Aethiops Moſes,
Cætera toroſus, (ſi toroſus eſt taurus
Exuberanti ſolus altus in prato,)

Et